

Kira Wuck

WINNAARS

Mijn broer Edgar werd dood gevonden met drieënzeventig hotdogs in zijn maag. Meer dan degene die toen bovenaan in het Guinness Book of Records stond. Hij at ook zeven hotdogs meer dan de winnaar van zijn laatste eetwedstrijd. Hij zat onder een boom in de lotushouding. Verder werd er niets in zijn maag gevonden.

Mijn moeder was zeer bedreven in het maken van hotdogs. Ze hadden haar van haar zware shagverslaving afgeholpen. Ze zei altijd dat de worstenbroodjes haar van de dood gered hadden. De hotdogs gaven structuur aan haar dagen. Mijn moeder maakte ze tijdens het televisie kijken, als ze aan het telefoneren was en soms zelfs tijdens de afwas. Als ze een voorraad had dan vroom ze die in. Soms zat er wat zuurkool tussen, maar nooit veel, want dat zorgt voor oprispand maagzuur.

Ik ging altijd mee naar de wedstrijden. Mijn moeder beweerde dat het de aangewezen plek was om een jongen te leren kennen. Elk jaar opnieuw leefden we toe naar dit festijn.

Na de wedstrijd werden de hotdogs weggespoeld met veel drank en werd er gedanst op Elvis Presley. Aan de bar zaten meisjes in strakke jurken met diepe

decolletés. Door de jurken heen kon je het vet op hun heupen en buiken zien zitten. Hoeveel er ook gedronken werd, de zurige lucht van halfverteerde knakworstjes overheerste alles. De geur werd sterker naarmate de avond vorderde. Overal waar ze maar konden leegden de mannen hun magen. Zwerfhonden cirkelden om het terrein om het karwei af te maken.

Mijn broer, die een slechte verliezer was, had zich na zijn laatste wedstrijd teruggetrokken in zijn hotelkamer. Hij was tweede geworden, wat een goede prestatie was. Maar volgens hem was tweede worden erger dan vijfde of laatste. Zijn lichaam had hem in de steek gelaten en probeerde de broodjes uit alle gaten naar buiten te persen.

De winnaar was een magere Koreaan, Wang Yong. Je vroeg je af waar hij alles liet.

Winnaars kun je vertrouwen, zei mijn moeder tegen mij. Als je de kans krijgt om een winnaar mee te nemen, dan moet je dat altijd doen. Maar de Koreaan had zoveel groupies om zich heen dat het onmogelijk was om bij hem in de buurt te komen. De meisjes drongen zich naar voren en legden hun hoofd tegen zijn schouder voor een foto. Sommigen raakten ook zijn armen en borstkas even aan. Ineens greep mijn moeder mijn arm en trok me door de menigte totdat we vlak voor hem stonden. We keken elkaar aan en de winnaar glimlachte dus deed ik nog

een stap tot ik vlak voor hem stond. Wang Yong stonk.

Even later zaten we op mijn bed. Ik had hem verteld dat ik een luxekamer had. Wang opende de minibar en haalde een flesje witte wijn tevoorschijn. Hij keek naar de plek op de muur waar een uitzicht had moeten zijn. De winnaar had alle flesjes uit de minibar leeggedronken en ook alle blikjes frisdrank. Hij was niet alleen goed met hotdogs. Daarna viel hij in een diepe slaap aan de linkerkant van het bed. Hij lag op zijn rug met zijn armen gespreid boven zich alsof hij zich had overgegeven. Ik ging tegen hem aan liggen en probeerde me voor te stellen hoe we gearmd door mijn stad zouden lopen. Samen op bezoek bij mijn grootouders of naar de bioscoop.

Edgar was een paar maanden voor zijn dood met een nieuwe tactiek begonnen. Toen hij werd gevonden lag er een meditatieboek naast hem. Dat had hij aangeschaft na het zien van een documentaire over yogi's in India die beweerden in leven te kunnen blijven zonder eten. Als ze maar genoeg wilskracht zouden tonen dan konden ze hun lichaam de baas zijn. Edgar moet gedacht hebben dat hetzelfde principe ook andersom toe te passen was. Hij overleed met een ontspannen uitdrukking op zijn gezicht. Mijn moeder is weer begonnen met roken.